

EMÈRIT BONO, EN LES LLISTES DEL PSPV-PSOE

«Sempre he estat un possibilista»

Ex-conseller, dues voltes diputat, vice-rector, president del consell d'administració de la Caixa d'Estalvis de Sagunt i ara aspirant a regidor, inclòs en les llistes del PSOE a València. Una decisió que ha sorprès a molts.

A. Robles

«La meua decisió és encertada».

Segons sembla, el PSOE duia ja alguns anys oferint a Emèrit Bono, a canvi de deixar-se voler, la lluna en un cove, però l'ex-conseller i dues vegades diputat pel PCE en les legislatives del 77 i del 79, havia dit fins ara que no. Per a Bono, el fet de perdre l'acta de diputat en les passades eleccions, enfront d'un home com Ramón Izquierdo (Unión Valenciana), li degué fer mal, com també l'oblit en què va caure a Izquierda Unida durant els mesos posteriors. Després del pacte IU-UPV, els homes de Gerardo Iglesias li van oferir el quart lloc en les llistes al Parlament europeu.

Ara, Emèrit Bono, catedràtic d'Estructura Econòmica i flamant president del consell d'administració de la

Caixa d'Estalvis de Sagunt, ocupa el setè lloc en les llistes municipals del PSOE per a l'Ajuntament de València. Les ofertes procedents del carrer d'Albacete —seu del PSPV-PSOE— han trobat resposta. L'àrea de Promoció Econòmica de l'Ajuntament ja té, previsiblement, un home que la dirigirà.

—Després d'haver estat durant tants anys en les files del Partit Comunista i d'haver-se presentat com a independent al Congrés en les llistes d'Izquierda Unida, molta gent no deu entendre per què ha acceptat anar en les llistes socialistes.

—Mira, ha estat una decisió personal. Jo no estic adscrit, de fa ja bastant temps, a cap opció política concreta i, ja que el projecte d'Izquierda Unida no ha avançat pel camí que jo em pense que hauria d'haver triat, he decidit acceptar la proposició del PSOE de fer-me càrrec de l'àrea de Promoció Econòmica i Creació d'Ocupació Laboral de l'Ajuntament de València. No crec que els polítics siguem intercanviables. Continue sent el mateix. Encara em considere marxista i continue creient que hi ha la desigualtat social, que es produeix l'explotació de l'home per l'home.

Ara bé, si el Partit Socialista m'ofereix la possibilitat de realitzar-me en

ENRIC PRAT DE LA RIBA

LA NACIÓ I L'ESTAT

Escrits de joventut

A cura d'Enric Jardí

Biblioteca
dels Clàssics del
Nacionalisme Català

16

ELS CLÀSSICS DEL NACIONALISME CATALÀ

Una tria dels escrits del primer Prat de la Riba, del període que precedí la seva tasca d'home de govern. El volum recull textos que es publiquen per primera vegada.

Biblioteca dels Clàssics del Nacionalisme Català

ÉS UNA INICIATIVA CONJUNTA
D'EDICIONS DE LA MAGRANA / DIPUTACIÓ DE BARCELONA

NOVETAT

aquesta perspectiva dins les seues files, col·laborant amb ells, és lògic que haja acceptat l'oferta. Els polítics no estem per convertir-nos en *ayatol·las*, sinó per mullar-nos el cul. I, si tal com jo em pense, es poden crear perspectives de promoció econòmica i s'aconsegueix implicar en aquesta idea tots els agents socials —sindicats i empresaris—, la meua decisió és encertada. A més, puc realitzar aquest treball des d'un partit d'esquerres, com és el PSOE. Així, és possible que aquesta gent de què em parles entenguen la meua posició actual.

—¿No li fa por que li diguen oportunista o possibilista?

—No crec que m'haja convertit ara en un possibilista. Ho he estat tota la meua vida. Jo concep la política com l'art d'actuar, dins un cert realisme, en una perspectiva concreta i no des d'una perspectiva testimonial. Els ciutadans no jutgen els polítics pel seu testimoni, sinó per la seua capacitat d'incidir en la realitat i per la coherència en les actuacions. Jo he estat possibilista tota la vida, com qualsevol polític. Allò que importa és conèixer bé cap a on es vol anar i on s'ha de conduir un col·lectiu. I, si es tenen en compte els objec-

tius, els acords, les transaccions que necessàriament implica qualsevol objectiu polític, han de ser possibles.

Allò que no es pot fer és la transacció per la transacció, perquè aleshores les nostres actuacions no són més que l'encarnació constant de les circumstàncies cap a un mateix i no cap a una perspectiva col·lectiva.

—¿Pot explicar-nos quins són els motius que l'han fet allunyar-se de la coalició Izquierda Unida?

—Fins ara no he fet cap declaració pública sobre aquest tema. Et puc dir, però, que el projecte que representava aquesta formació al juny de l'any passat, al meu parer, no ha anat avant. Avui aquesta coalició és, fonamentalment, el Partit Comunista, i aquesta no era la idea que molta gent teniem del paper que havia de desenvolupar Esquerra Unida en el panorama polític.

—¿Al seu entendre, quin havia d'haver estat tal paper?

—El de ser capaç d'aglutinar en un mateix projecte distintes formacions polítiques de l'esquerra. Un projecte en el qual, després del primer pacte, haurien haver-se pogut diluir els partits que el conformaven. Jo era partidari d'haver consolidat en tot l'estat una força

semblant a Euskadiko Ezkerra i, en aquest sentit, els responsables d'Izquierda Unida han fallat, no han sabut realitzar-lo. Actualment, IU no és més que un instrument en mans de Gerardo Iglesias per intentar recompondre els distints peces.

—¿I per què creu que no ha pogut ser aquest projecte de què parla?

—El que faig ací és constatar un fet. No en busques culpables. En un cas com aquest, com el de qualsevol procés social, les causes que provoquen els fets són bastant complexes. Ara en IU i en el Partit Comunista allò que es pensa és que han d'enfortir els lligams dels partits que integren la coalició. Sembla que el que vinga després els preocupa menys. Ells no reconeixen, òbviament, que aquesta perspectiva té profundes dificultats a l'hora de consolidar-se, però jo no vull entrar en tal discussió. Punt.

—¿I què opina del pacte assolit per aquesta coalició i UPV?

—Sempre n'he estat partidari. Els que em coneixen saben com pense. Si no hi ha xavos, no es fa un duro. I és evident que en aquesta ocasió els xavos han fet grans esforços per aglutinar-se i formar el duro, encara

editorial **Cruïlla**

Balmes 245, 4^a
T. 237 63 44/Barcelona

Per Sant Jordi
no t'oblidis del teu fill!

Sèrie blanca

Per als que comencen a llegir.
Contes d'iniciació a la lectura.

Sèrie blava

Per als que tenen 7 anys.
Històries molt boniques
que els agradaran.

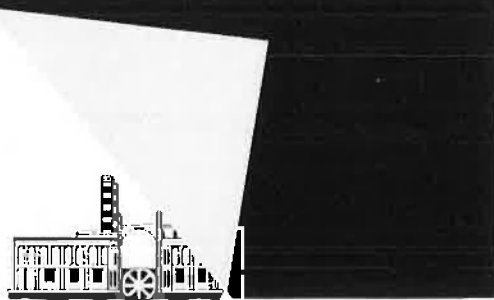
Sèrie taronja

Per als que tenen 9 anys.
Els faran trobar el gust per la lectura.

Sèrie vermella

Per als que tenen 12 anys.
Llibres i personatges
seran els seus amics.

Col·lecció de llibres infantils
El Vaixell de Vapor

que només siga amb la perspectiva d'aplegar vots. Considere que el pacte és intrínsecament bo, fins i tot per al mateix procés institucional al País Valencià. Quasi amb tota seguretat, IU-UPV aconseguiran tenir representació parlamentària i la seua presència al Parlament serà enriquidora, alhora que demostrarà la capacitat d'integració social dels nostres polítics cap a les institucions. Em desil·lusiona, però, el pacte de relació que comentava abans, és a dir, que no suposa la constitució d'una força política superior, sinó una superposició de formacions a fi d'obtenir més vots.

—¿Què és el que pretén el PSOE amb aquesta iniciativa?

—Dotar València d'una àrea econòmica forta i potenciar el paper dels ajuntaments com a creadors d'ocupació laboral. En la mesura en què aquest projecte funcione, l'experiència es podria exportar a unes altres ciutats: Castelló, Alcoi, Elx, a fi d'explotar les pròpies possibilitats de creixement.

—¿I quins són els principals problemes que detecta a València?

—La falta d'equipament que pateixen moltes barriades. En molts casos, la resolució d'aquest problema ha vin-

«IU no és més que un instrument en mans de Gerardo Iglesias».

—¿Té ja idees concretes del que farà quan es faça càrrec de la regidoria de Promoció Econòmica que li ha ofert el PSOE?

—Parlar d'idees resulta encara un poc aventurat. Allò que sí que tinc molt clar i així ho he expressat en un recent treball que he publicat en la revista *Papeles de Economía* és el paper importantíssim que estan exercint les ciutats en l'àmbit econòmic. Estem acostumats a plantejar-nos els problemes econòmics des d'un punt de vista sectorial o global, i no des de les ciutats, que és on realment naixen i es desenvolupen, i aquesta visió ha de canviar. A través de la gestió de la regidoria el que s'haurà de fer és crear el caldo de cultiu adequat per acostar les empreses a tal realitat, des d'oferir-los espai físic on ubicar-se fins a traçar plans per a la preparació de la mà d'obra, incentivar la investigació...

gut amb l'aprovació del Pla General d'Ordenació Urbana, on s'ordenen espais i s'identifiquen les zones de creixement. També cal dotar-la de «marca registrada». L'exposició del 1929 marcà la de Barcelona, Madrid la té per ser capital de l'estat, Sevilla la rebrà el 92, i València ha de trobar-ne una com més aviat millor.

—Una de les característiques del PSOE és la disciplina de partit. ¿Què pensa fer un independent com vostè quan haja de donar l'aprovació en un tema en què no està d'acord?

—Encara que no estiga militant en aquest partit, he expressat ja la meua voluntat de ser lleial amb la seua política. ¿Això vol dir que hauré d'acceptar sempre la política que diga l'aparell? Doncs, home, hauria de parlar de cada situació en particular quan aquestes es produeixen. □

8ª EDICIÓ!

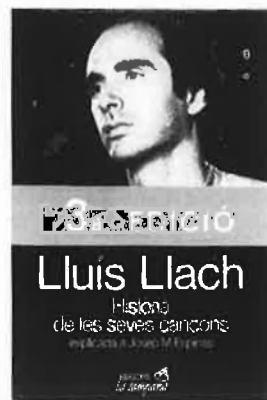

Cartes de Josep M. Espinàs a la seva filla mongòlica

100 pàgines triades per mí

J.V. FOIX i M. MARTÍ i POL han triat, ells mateixos, les pàgines més significatives de tota la seva obra

LLUÍS LLACH explica les intencions, les anècdotes, el més interessant de cada una de les seves cançons.

EDICIONS
La Campana